

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 271/2019
21.03.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића, Мирољуба Томића и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела нарушавање пословног угледа и кредитне способности у помагању из члана 239. став 1. у вези члана 35. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Владимира Бељанског, поднетом против наредбе Првог основног суда у Београду 26К.бр.1494/17 Кв.бр.1434/18 од 26.10.2018. године, у седници већа одржаној 21.03.2019. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Владимира Бељанског, поднет против наредбе Првог основног суда у Београду 26К.бр.1494/17 Кв.бр.1434/18 од 26.10.2018. године.

Образложење

Наредбом Првог основног суда у Београду 26К.бр.1494/17 Кв.бр.1434/18 од 26.10.2018. године наређено је издавање потернице према окривљеној АА. Одређено је да ће наредбу извршити Полицијска управа за Град Београд-Одељење за потраге, а по проналаску окривљене исту принудно довести у просторије Првог основног суда у Београду, Булевар Зорана Ђинђића број 104, сваког радног дана у периоду од 08,00 до 14,00 часова.

Против наведене наредбе Првог основног суда у Београду бранилац окривљене АА, адвокат Владимир Бељански поднео је захтев за заштиту законитости у смислу члана 482. став 1, члана 483. став 1. и члана 485. став 1. тачка 1) и став 2. и 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и наредбу о издавању потернице Првог основног суда у Београду према окривљеној АА преиначи тако што ће исту ставити ван снаге, односно повући или да побијану наредбу укине са налогом првостепеном суду да је одмах повуче.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и

браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са одлуком против које је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљене у захтеву за заштиту законитости истиче да се пред Првим основним судом у Београду против АА води поступак по приватној тужби за кривично дело нарушавање пословног угледа и кредитне способности у помагању из члана 239. став 1. у вези члана 35. КЗ, те да је оспореном наредбом Првог основног суда у Београду повређен закон из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП, јер је издавање потернице допуштено само у поступку за кривична дела за која се гони по службеној дужности, те закључује да је издавање потернице донето уз повреду одредаба кривичног поступка у погледу постојања овлашћеног тужиоца и да приватни тужилац није овлашћени тужилац у поступку у коме може бити наређена потерница.

Одредбом члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП прописано је да битна повреда одредаба кривичног поступка постоји ако је суд повредио одредбе кривичног поступка у погледу постојања оптужбе овлашћеног тужиоца, односно одобрења надлежност органа.

Из списка предмета Првог основног суда у Београду К 1494/17 произилази да је против окривљене АА поднета приватна тужба због кривичног дела нарушавање пословног угледа и кредитне способности у помагању из члана 239. став 1. у вези члана 35. КЗ. Такође је утврђено да је приватну тужбу 30.12.2015. године поднео приватни тужилац ББ преко пуномоћника адвоката Александра Луковића.

Одредбом члана 239. став 1. КЗ (окривљеној АА приватном тужбом ставља се на терет извршење наведеног кривичног дела) прописано је да ко у намери нарушавања пословног угледа или кредитне способности другог износи о њему неистините податке или неистинито приказује његово пословање казниће се новчаном казном или затвором до 1 године, а у ставу 3. истог члана прописано је да се гоњење за дело из става 1. предузима по приватној тужби.

Полазећи од наведеног, и цитираних законских одредби, по налажењу Врховног касационог суда наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљене се не могу прихватити као основани, из разлога што се за кривично дело за које се против окривљене АА води поступак пред Првим основним судом у Београду у предмету К 1494/17 гони по приватној тужби, а за чије гоњење је овлашћени тужилац-приватни тужилац, из којих разлога, у конкретном случају постоји оптужба овлашћеног тужиоца.

Сходно изнетом, по налажењу овога суда неосновано бранилац окривљене истиче да је побијана наредба донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП.

Што се тиче повреде одредби члана 598. став 1. ЗКП, а коју бранилац окривљене наводи у образложењу захтева за заштиту законитости, Врховни касациони суд налази да одредбом члана 485. став 4. ЗКП којом су прописани разлози због којих окривљени, односно његов бранилац, сходно правима која у поступку има у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреде закона из члана 598. став 1. ЗКП.

Међутим, из ових или других законских разлога странка има право подношења иницијативе за подизање захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, у складу са одредбом члана 36. став 2. Устава Републике Србије.

Из напред наведених разлога, на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде и захтев браниоца окривљене АА, адвоката Владимира Бељанског одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Ирина Ристићс.р.

Председник већа-судија
Бата Цветковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић